

Alla Helgons Dag: Att vara salt

Av Helene Egnell

Denna dag finns det anledning att påminna om Krister Stendahls iakttagelse att när Jesus talade om det som skulle bli kyrkan använde han gärna minoritetsbilder: ljuslågan och saltet. Något litet som har stor verkan.

Han ställde frågan "Vem vill att världen ska förvandlas till en saltgruva?" Poängen är inte att alla ska bli kristna, utan att de kristna ska ha ett inflytande som alla kan märka. I sista kapitlet i boken *Meningar* (Verbum 1986) skrev han: "Det är bråttom nu – i en pluralistisk värld – att vi finner vår rätta plats, vår speciella, bestämda plats som Jesu Kristi trogna vittnen, medan vi lämnar resultatet av vårt vittnesbörd i Guds händer" (sid 278).

Det finns olika teorier om vad ordet salt i denna text syftar på: är det salt som används i matlagningen, eller salpeter som påverkar jordens beskaffenhet? Oavsett om vi talar om att göra mat smaklig och hållbar eller om jordens hållfasthet så kan vi fundera över vad det i vår församlings kontext rent konkret innebär att vara salt? Vilken är vår uppgift, vilket är vårt bidrag till ett gott liv för alla människor, i denna tid, på denna plats?

I dagens Sverige, där de kristna är i minoritet på allt fler platser är detta med minoritetsbilderna viktigt att hålla fram. Vi behöver inte fokusera på vikande medlemstal utan kan ställa de relevanta frågorna: Vad är det vi har att komma med som är unikt? Och trygga i medvetandet om att vi är det livsviktiga saltet kan vi med glädje och nyfikenhet fråga oss vilka ingredienser de andra står för. Vad har andra religiösa grupper att bidra med? Vad har vi gemensamt? Vad kan vi lära av varandra? Hur kan vi lära oss ömsesidig uppskattning? Om detta skulle en kunna predika denna dag.